

OVERDENKING

Lijdenstijd

Schriftlezing: Marcus 9: 2 - 40

Voorafgaand aan dit evangeliëgedeelte staat dat gedeelte te lezen dat wij kennen onder de benaming: de belijdenis van Petrus. Op de vraag van de Here Jezus wie Hij is in de ogen van de mensen en volgens Zijn discipelen mag Petrus antwoorden: “Gij zijt de Christus (= de Gezalfde)” De reactie daarop van de Here Jezus zal voor de discipelen op z’n minst verrassend geweest zijn. Verbazingwekkend zelfs. Er mocht niet over gesproken worden.

En vervolgens was hun Meester begonnen hen te leren dat de Zoon des mensen veel moest lijden en verworpen worden door de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden en gedood worden en na drie dagen opstaan.

Zes dagen later gaat de Here Jezus de berg op. Drie vertrouwelingen mogen mee: Petrus, Jakobus en Johannes. Naar Bijbelse regels geldt dat twee of drie getuigen volstaan voor een rechtsgeldig getuigenis! Een onbeschrijfelijk mooi en tegelijkertijd onvoorstelbaar gebeuren voltrekt zich op deze berg. De gedaante van de Here Jezus veranderde voor hun ogen. Paulus schrijft in Zijn brieven over ons opstandingslichaam - een vernieuwd lichaam gelijkend op de verheerlijkte Heer. Daarbij komt dan de verschijning van Mozes en Elia. Ook zo komen Wet (Mozes) en Profeten (Elia) samen bij de Here Jezus. Petrus wil deze heerlijkheid vasthouden.

Hij stelt voor drie tenten op te slaan, één voor de Here Jezus, één voor Mozes, en één voor Elia. Verwondering en angst beheersen de discipelen. Dan overschaduwde hen een wolk en vanuit de wolk klinkt er een stem: deze is mijn Zoon, de geliefde, hoort naar Hem. En even onverwacht is de verheerlijking voorbij.

De nadrukkelijke opdracht van de Here Jezus hierbij luidt: zwijgen tot na de opstanding.

Voor de drie discipelen maakt dit het allemaal, zo mogelijk, nog verwarrender. Ze proberen met en onder elkaar uit te vinden ‘wat het was uit de doden opstaan?’.

Wanneer ze van de berg terug komen bij de overige discipelen, wordt daar een verhitte discussie gevoerd. Aanleiding is de noodkreet van een vader: mijn zoon is door een geest bezeten en kan niet praten!

Ziekte wil Bijbels gezien zeggen dat er (onterecht) beslag is gelegd op

het leven. De discipelen hebben de noodkreet van de vader gehoord. Maar ze hebben er geen antwoord op. Ze hebben de geest niet kunnen uitdrijven. Eerder konden ze het wel (Marcus 6:13). Dit voorval is een illustratie ervan hoe het conflict, de strijd tussen de Here Jezus en de satan lijkt zich te verharderen. Voor de Here Jezus weegt de onmacht van Zijn discipelen zwaar.

Hij richt zich tot vader en zoon en vraagt hoelang de jongen hier al onder lijdt. Op deze vraag luidt het antwoord van de vader: van kindsbeen af. Van jong af aan is dit leven een getekend leven. De vader beëindigt zijn beschrijving met een nieuwe noodkreet: als U iets kunt doen, help ons en heb medelijden. “Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft!”, antwoordt de Here Jezus. Bij deze woorden luistert het nauw: als je maar voldoende geloof hebt! - niet zelf, maar in de Here Jezus. “Ik geloof, kom mijn **ongeloof** te hulp” De man durft bij nader inzien zijn geloof nauwelijks geloof te noemen. Deze belijdenis van geloof en erkenning van zwakte is uitgesproken aan het goede adres. De Here Jezus helpt en drijft de geest uit. Daarop valt de jongen als dood neer. Vervolgens doet de Here Jezus hem opstaan.

De discipelen evalueren later. Ze vragen zich af wat zij verkeerd hebben gedaan. Daarbij wijst de Here Jezus op de kracht van het gebed. Door gebed gebeurt er wat (niet door discussies etc.) Wanneer de Here Jezus Zijn discipelen verder onderwijst over Zijn weg van lijden en sterven, beginnen deze er opnieuw heftig op los te discussiëren. Uitgerekend een kind gebruikt de Here Jezus als voorbeeld bij Zijn onderwijs aan de discipelen.

Tot slot nog de man die niet bij de club hoorde, maar wel in Jezus' Naam tot grote dingen in staat was. Beletten?! Wie niet tegen ons is, is vóór ons.

Om over na te blijven denken:

- de heerlijkheid van de Here Jezus is onlosmakelijk verbonden met Zijn weg van lijden en sterven;
- hebben wij oor voor de nood in de wereld; en ook een antwoord?
- hoe verhouden geloof en ongelooft zich in ons (geloofs)leven; en hoe gaan wij daarmee om?
- hoe verhouden zich gebed en discussie zich in ons gemeente-zijn?
- de plaats van de kinderen in de gemeente;
- de verhouding met andere christenen

Ds. M. A. Bos